

Publicaties 2006 –Inhoudsopgave

Klik op het item die u wenst te lezen !

GOD EN HET DENKEN 2 !	1
GOD EN HET DENKEN !	2
ASTROLOGIE IS DE TAAL VAN GOD	3
ASTROLOGIE IS EEN TAAL	3
PLUTO IS (GELUKKIG) PLANEET AF	4
SPIRITUELE GPS 2	4
SPIRITUELE GPS	5
DROOM GEEFT ANTWOORD	6
FAMILIEVERSTRIKKING EN TERRORISME	6
ASTROLOGIE EN WETENSCHAP	7
PECHVOGEL EN LEVENSTAAK	9
AARDEN	9
DE MANIER VAN WAARNEMEN	10
Doodstraf en karma	10
HET WATERDICHTE SYSTEEM	11

GOD EN HET DENKEN 2 !

Het is zo dat wij in onze cultuur God aan het begin plaatsen, maar dat we, volgens mij, beter daarmee zouden ophouden. Daardoor maken we het in feite een beetje dood. En de gevolgen zijn er. Heel die rimram sluit minder en minder aan bij de werkelijke tendensen die in de huidige samenleving leven. De fout is dus dat we God zich onmiddellijk laten opdringen aan het nieuwe

menselijk leven, en dat leven eigenlijk dusdanig nauwelijks de kans geven eerst wat "natuurlijke" lucht te happen.

Aangezien God aan het begin van het leven zomaar wordt meegegeven, heeft de mens ook niet meer de behoefte er nog langer naar te zoeken. Dan krijg je inderdaad ook al die in het verleden bekende geloofscrisissen waarbij men eerst een vals godsbeeld heeft (dat ingelepeld godsbeeld), en dan achteraf probeert daar een meer realistisch, eigen godsbeeld van te maken.

Dat is eigenlijk allemaal niet zo goed. Het is trouwens een onnodig complex procédé, en zo komt het dan ook dat de meest rechtgeaarde mensen afhaken en het elders gaan zoeken. Al de opzettelijk anti-religieuze agressief atheïstische bewegingen zijn ook daaruit te verklaren. Men heeft te veel bij het begin van het menselijk leven allerhande mensvreemde elementen erin gestopt. Want zo'n God hoort niet bij het menselijk leven, en het is maar doodnormaal en natuurlijk dat een gezond mens dat later weer van zich afwerpt.

En toch zou het goed zijn dat een leven op een God uitkomt. Zoals een man de vrouw van zijn leven kan vinden, of de vrouw de man van haar leven, zo zou het ideale zijn dat een mens uiteindelijk God vindt. De tijd is toch ook al voorbij dat je vader vooraf met je ideale partner komt aandragen. Waarom zou het omtrent God anders zijn??

GOD EN HET DENKEN !

Wanneer je rationeel naar jezelf, naar mensen kijkt, en beelden zoekt om je idee over het mens-zijn weer te geven, dan kun je een mens een dier noemen. Een mens heeft inderdaad veel gemeenschappelijk met wat wij doorgaans " dier" noemen : een mens eet, drinkt, slaapt, plant zich voort etc.

Iets hindert ons om een mens zomaar een dier te noemen. Het lijkt een miskennen van het hogere, God, het spirituele.

Toch is dit laatste een fout, ingeslopen langs eeuwen beschaving. Daar klopt iets niet. God, symbool voor hetgeen aan de basis ligt van al wat geschapen is, zou dan iets geschapen hebben, dat niet kan, niet mag: denken wat je denkt.

Velen van ons zijn God met de moedermeld ingelepeld. God komt dus aan het begin. Terwijl dat helemaal zijn plaats niet is. Als we een God vinden, zullen we hem aan het einde vinden. Dus een mens leeft niet om God te danken. Een mens leeft zelfs niet om te leven, leeft niet voor een bepaalde vooropgesteld doel, leeft zelfs niet om te overleven. Een mens eet omdat hij honger heeft, (of om honger te voorkomen), niet om in leven te blijven. Dat zijn maar rationalisering achteraf.

Zo is het heel eenvoudig waarom wij sterren maar als onbetekenend op verre afstand zien. Ze zijn, niettegenstaande hun enorm geweld, voor ons zeer onschuldig, en positief uitgedrukt, we kunnen er ook niet van eten of er iets praktisch mee doen. Daarom zijn onze ogen er niet op berekend om het einde van het heelal te zien, en ons wezen is er niet op berekend dat wij dit

einde, de grenzen van het heelal, echt zouden kennen.

ASTROLOGIE IS DE TAAL VAN GOD

Op het eerste zicht een eenvoudig zinnetje. In werkelijkheid absoluut niet zo eenduidig als het op het eerste gezicht lijkt.

Want wat is God? Het is niet zo dat daar ergens "achter de wolken" een almachtig wezen zit dat met behulp van sterren en planeten een vreemde code schrijft, die wij mensen maar moeten trachten te ontcijferen.

Ook **God** is een woord dat de mensen wellicht relatief vroeg in hun geschiedenis in het leven hebben geroepen. Astrologie heeft uiteindelijk een zeer complexe relatie tot dat woord **God**. Aangezien een horoscoop over alles mededelingen doet, zijn er ook sporen in te vinden van dat begrip God. Anderzijds staat God evenzeer ook als handelend subject tegenover de horoscoop: hij zou het gebruiken om mededelingen te doen, althans voor degenen die bij machte zijn zijn taal te leren en te decoderen.

In de puur naakte werkelijkheid is er echter bij astrologen pur sang eerst de astrologie geweest, en daarna pas God. Nl. toen de vraag werd gesteld, vanwaar al die betekenissen uiteindelijk zouden kunnen komen. Er was maar één iets of iemand dat in aanmerking kwam: een soort God. Dat neemt natuurlijk niet weg dat anders ingestelde mensen zich eerst op een God richtten, en pas later met astrologie in aanraking kwamen.

De "zuivere" astroloog echter gaat er vanuit dat alles des mensen is, en vindt in de horoscoop, wanneer hij alle betekenissen gaat decoderen, die inderdaad met gewoon dagelijkse feiten overeenkomen en ze ineens diepere duiding geven, iets dat hem aan een God doet denken. Een God die dan voor de eenheid tussen Boven en Beneden garant staat. Of omgekeerd is nog juister: die ontdekte eenheid tussen boven en beneden, ligt blijkbaar vast, is gegarandeerd, en dit kan dan God genoemd worden

Vandaar het cliché: astrologie is de taal van God.

ASTROLOGIE IS EEN TAAL

Astrologie is een taal. Het eigene van die taal, is dat je er aparte waarheden kunt mee meedelen. Waarheden waarvoor andere talen minder geschikt zijn.

Het is niet zo moeilijk aan te tonen dat astrologie zijn boodschappen meedeelt door middel van een taal. Astrologie werkt zoals een taal met zinnen. Zinnen zijn afbakeningen binnen een tekst. In een andere zin kan een bepaald woord een andere betekenis hebben. Bv. *deze muur staat recht* tegenover *de rechter spreekt recht uit*. *Recht* heeft in beide zinnen een andere betekenis, hoewel ze ergens ontstaan zijn uit een eenzelfde concept. De betekenis hangt af van de aparte zin waar beide in staan.

Zo ook de astrologie. Planeten staan in tekens of huizen. Binnen het teken Leeuw heeft Saturnus deze betekenis, binnen het 6e huis een andere. Al wat in zo'n teken of huis staat, met de onderlinge verbanden, zou men zo een astrologische zin kunnen noemen, die afgebakend is van andere zinnen. Toch terloops: de wisselwerking tussen de verschillende "zinnen" is veel intenser dan in de gewone taal. In een ander teken of huis heeft Saturnus een andere betekenis, hoewel alle betekenissen van Saturnus ergens spruiten uit eenzelfde bron. Saturnus op zich heeft een betekenis en die is in de loop van de eeuwen geleidelijk aan langsheen ervaring steeds scherper bijgesteld. Zoals wij ook de betekenis van woorden hebben aangeleerd door ze in alle soorten contexten te horen en te gebruiken.

PLUTO IS (GELUKKIG) PLANEET AF

De carrière van Pluto is merkwaardig. Begonnen als god van de onderwereld, hoorde hij vanzelfsprekend onder de aarde thuis. De wijzen uit de oudheid respecteerden dat en voor hem was aan de hemel geen plaats.

Maar niet zo bij de astronomen van de 20ste eeuw, die culturele analfabeten. In 1930 dachten ze een nieuwe planeet te hebben ontdekt en noemden hem pardoes Pluto. Van dan af stond hij dus aan de hemel, met alle gevolgen vandien. Zeer snel ontwikkelden zich in dit ondermaanse wreedaardige totalitaire regimes, en de wetenschappers begonnen met het ontwikkelen van de atoombom (plutonium). Het Derde Rijk kwam en ging. De Koude Oorlog heerste. En het Ijzeren Gordijn was pas enkele jaren gevallen, of Moslims stapten op vliegtuigen en doorboorden megabuildings. Bush maakte hiervan gebruik, viel Afghanistan aan, dan Irak. En nu heeft Israël aangevallen, en lijkt het hek helemaal van de dam. Hoogtijd dat Pluto gedegradeerd wordt.

Maar aan het firmament is hij nog niet weg...

SPIRITUELE GPS 2

Paul Delvaux (1897-1994) wordt nu al als een belangrijk schilder gezien, maar zal wellicht in de toekomst nog belangrijker worden.

Hij was in zijn jonge jaren nogal timide. In 1929 ontmoette hij Anne-Marie Demartelaere, op wie hij erg verliefd werd. Maar zijn ouders keerden zich tegen deze liefde, en verboden hem ooit nog met Tam (zo noemde hij haar) contact te hebben. Hij moest dit beloven, en deze belofte gold evenzeer na hun dood. Paul beloofde dit, en hield zich aan zijn belofte, tot diepe teleurstelling van Tam.

De ouders stierven, en Paul ging op zoek naar een andere vrouw. Hij werd verliefd op Suzanne, die wel iets zag in zijn kunst, maar Paul zelf sprak haar niet erg aan. Maar uiteindelijk zag zij toch praktische voordelen in een huwelijk met hem, en zij stemde toe. Ze woonden in een voldoende groot huis, Paul vooral boven in zijn atelier, zij beneden. Zij gaf Paul in zijn kunst de volledige vrijheid, want hij zelf interesseerde haar eigenlijk niet. Zij had trouwens meestal een minnaar. In die zeer eenzame situatie evolueerde Paul Delvaux naar zijn beste werken. Hij ontwikkelde een zeer eigen stijl, waarmee hij geen enkele problematiek, die hem greep, uit de weg ging. Maar zijn leven als man en mens was diep ongelukkig.

Paul en Suzanne leefden als man en vrouw dus elk hun eigen aparte leven. Zo gebeurde het dat Paul enkele maanden bij een vriend-kunstenaar aan zee vertoefde, terwijl Suzanne in Brussel bleef.

Op een morgen, 13 augustus 1947, ging hij zo in Sint-Idesbald om de hoek sigaretten kopen. Terwijl hij zijn beurt stond af te wachten, hoorde hij achter zich twee vrouwen in gesprek. Hij herkende een stem. Dat moest Tam zijn. Hij keek, en inderdaad, in die vrouw herkende hij Tam, die hij 16 jaar lang niet meer gezien had. Maar hij aarzelde. Plots keerde de vrouw zich om, keek, wendde zich even terug tot haar gezelschap, zei iets, en kwam op Paul af. Ze waren beiden zeer ontroerd.

Paul heeft die morgen geen sigaretten meer gekocht, ze zijn samen buiten gegaan, en maakten hun eerste afspraak. Tam was blijkbaar ongetrouwd gebleven. Dat was voor beiden het begin van een zeer gelukkig, verder leven samen. Ze trouwden in 1952.

SPIRITUELE GPS

Een vriendin van mijn vrouw heeft een boek geschreven. Ze heeft het met de hand geschreven, en dat is momenteel de enige vorm waaronder dat boek bestaat. Toch gaf ze het mijn vrouw om het te lezen, terwijl ze wel benadrukte dat ze zich maar gerust voelt wanneer ze het boek bij zich heeft.

Zondag 11. was die vriendin met haar gezin op de motocross in Deftinge (streek van Geraardsbergen). Haar man nam aan de cross deel. Wij waren van plan haar daar het boek terug te brengen.

Maar de vader van een voetbalscheidsrechter lag op sterven. Bedoelde scheidsrechter was aangeduid voor een match in Wortegem (streek van Oudenaarde) en vroeg daarvan ontslagen te worden. Dan werd maar aan de zoon van mijn vrouw, nog zeer jonge scheidsrechter, gevraagd de andere te vervangen. Wij trachtten dat allemaal te combineren: eerst naar Wortegem, waar we de zoon achterlieten, dan naar de cross, en dan naar Schendelbeke, voor een bezoekje aan de moeder van mijn vrouw.

Maar na Wortegem wordt het laat, en en we moeten besluiten Deftinge rechts (sic) te laten liggen, en direct naar Schendelbeke door te rijden. We sms'ten maar men antwoordde niet. Onverwacht passeren we dan toch het cross-terrein. Dat lag blijkbaar aan het uiterste rand van Deftinge, eerder al Zarlardinghe. We stopten. Maar dat terrein was veel uitgestrekter dan we hadden verwacht: twee weiden vol camperwagens en mobilhomes, en dan een uitgestrekte vlakte waar de cross zelf plaatshad, met toeschouwers en allerlei tenten en kraampjes.

Bijna onmogelijk ze daar te vinden. We kenden auto noch verblijf van hen. We sloegen de eerste dreef in, dan nog een paadje en ze kwamen, zelf volledig verrast, want ze hadden ons niet meer verwacht, recht op ons af. Door de nog felle maar reeds lage zon, en het vele stof door de gierende moto's, herkenden we mekaar pas, als we haast vlak voor mekaar stonden.

Er is dus geen enkele stap te veel gezet, geen enkel zoeken of omweg. Wie heeft dat dan gedaan? Wie of wat heeft ervoor gezorgd dat beide groepen de weg liepen die we hebben gelopen opdat we mekaar direct zouden ontmoeten. Het verlangen van die vriendin naar haar boek? Een "wezen" dat bewerkte dat alles goed kwam? Ons "wezen" dat ons de precieze weg deed lopen zodat we geen tijd verloren.

Dat zijn inderdaad dingen die nog gebeuren. Maar wie of wat zorgt dan daarvoor? Want je kunt dat geen toeval meer noemen.

DROOM GEEFT ANTWOORD

Het is zoals met kaarten leggen, of de I'Tjing raadplegen: je mag het niet te snel na mekaar doen. Zo is het niet zo nuttig dat je min of meer dagelijks dromen krijgt vol zeer diepe betekenissen.

Ik herinner me zo een droom van jaren geleden, die me nog bijblijft omdat hij "diep" ging. Ik fietste op een weg langs een helling, rechts van mij de top van de heuvel, links het dal. Ik zat met problemen, blijkbaar een soort onontwaarbaar kluwen en dacht dat ik voor de oplossing rechts moest afslaan, dus naar de top. Maar mijn tante Anna (een werkelijk bestaande tante) hield me tegen en zij dat ik naar links moest afslaan. Ik had dat niet verwacht want links is voor mijn katholieke opvoeding ook nog socialistisch, communistisch. Dus ik deed het en belandde bij een klein werkmanshuisje, dat alleen stond in de vlakte. De deur stond open en ik ging binnen. Er was daar niemand en ik liep door de eetkamer en kwam in de slaapkamer waar één groot bed stond, naakte matras zonder lakens of dekens. In die kamer was voor mij geen plaats, er was alleen plaats voor de ouders, mijn ouders. Ik ging doorheen de kamer naar buiten, en buiten tegen de muur stond mijn bedje, evenzeer naakte matras, zonder lakens of dekens. En ik bedacht dat dit bedje onbeschermd stond, aan regen, sneeuw en wind blootgesteld.

Om mijn probleem op te lossen moest ik dus naar beneden, de aarde, weg van de nabijheid van God (de top van de heuvel). Dit was totaal tegen mijn verwachting in. Ik kwam terecht in leegte, en uitgeslotenheid. Mijn ouders waren pas 8 maanden getrouwd (ik was een achtmaandertje) toen ik geboren werd, helemaal in die tijd nog in de periode van mekaar leren kennen, en helemaal nog niet klaar voor al een kleine. Maar dat had ik zelf, op aanraden van mijn tante Anna zo gekozen, omdat ik een oplossing voor mijn problemen zocht.

FAMILIEVERSTRIKKING EN TERRORISME

We moeten nu eenmaal vaststellen dat in het leven de ene het veel makkelijker heeft dan de ander, en dat dit dikwijls een gans leven duurt. Hoe komt dat?

En dan verschijnt dikwijls het woord **karma**.

Natuurlijk is niet alles terug te voeren tot karma. Zelfs niet alles wat uit een verleden vóór dit leven komt. Want uit het verleden komt ook je erfelijkheid, je hele familie. En over dit laatste wil ik het eerst even hebben:

Als we op aarde incarneren, behoren we automatisch tot een familie met een eigen verleden, dat min of meer bewust, of onderbewust, al enkele generaties teruggaat. Ook in die familie is wel iets gebeurd. Iets dat nog niet is opgelost en dat nog ergens op onderbewust niveau aan ieder die tot die familie toetreedt (erin incarneert) wordt meegegeven. Ieder nieuw mens voelt zich ergens dankbaar tegenover zijn familie, en tracht waar ergens wonde of ziekte of ontsporing gevoeld wordt, te helpen. Zo kan je leven zwaar door je familie (eventueel reeds van generaties terug) getekend worden, en heeft dat in feite niets met karma in de enge zin van het woord te maken.

Karma komt eerder uit de eigen vorige levens. Problematieken die daarin ontstaan zijn, en intussen nog geen oplossing hebben gevonden. Wanneer je met zoiets worstelt, worstel je met je eigen karma. Maar... de wereld evolueert zodanig snel, onze omgeving nu verschilt al zo

grondig van pakweg 100 jaar geleden, dat wij die band met ons eigen vorige levens nog minder dan vroeger bewust zijn.

En anderzijds zijn dikwijls ook de familiebanden een heel stuk lossler geworden. Je krijgt dus dikwijls mensen die in een situatie van een (schijnbaar) heel nieuw leven belanden, (schijnbaar) los van familiebanden (vorige generaties) en (schijnbaar) los van de eigen reïncarnatiecyclus.

Misschien op het eerste gezicht vreemd is dat dit dikwijls heel gevaarlijke mensen zijn. Het zijn de echte terroristen, zelfmoordaanslagplegers, omdat zij zich als volledig autonoom aanvoelen en geen band meer voelen, of willen voelen met wat vóór en rond hen leeft. Het zijn de echte radicalen, de echte fundamentalisten, extremisten.

Dit is een zeer gevaarlijke evolutie voor samenleving en voor de wereld. De strijd tegen het terrorisme is nu trouwens **het** grote politieke thema.

Daarom is het belangrijk dat wij terug meer contact krijgen met het verleden van onze families, en ook met eigen vorige levens, opdat wij onze huidige incarnatie wat beter kunnen relativeren en in het geheel een plaats geven, zodat niemand onder ons nog de neiging heeft tot extreem radicale, vernietigende daden.

HET MENSELIJK DENKEN VERTOONT VELE GEBREKEN, MAAR ÉÉN LIJKT ME TOCH BIJZONDER STOREND.

Mensen willen in hun denken houvast hebben. Het is dan begrijpelijk dat de positieve wetenschappen, die zich aan het concrete, telbare, zichtbare, verifieerbare houden, zo'n bloei kennen. Dat positief-wetenschappelijk denken heeft dikwijls veel ander denken naar de marginaliteit gedreven. Waar vroeger nog godsdiensten structurerend werkten in een samenleving, wordt een samenleving, en de manier waarop, nu vooral bepaald door de situatie in de wetenschap.

En dat ander denken dan. Een zeer hinderlijk probleem is dat mensen steeds geneigd zijn wat vaag is en alleen maar vaag kan zijn, toch direct een min of meer zichtbare, tastbare gestalte te geven.

Ik denk dan aan begrippen als God, hemel, hel, hiernamaals. Of uit een andere hoek aan begrippen als Tao, reïncarnatie, karma.

Op den duur worden die toch maar plastisch, concreet bedacht en doorverteld, en gaat verloren waar het uiteindelijk om gaat.

ASTROLOGIE EN WETENSCHAP

Om een juist beeld te krijgen van de plaats van de astrologie in de evolutie van de mens, is het goed wat afstand te nemen van de astrologie en de horoscopen nu. Voor het grote publiek zit astrologie tegenwoordig in het verdomhoekje. Het is soms meer escapisme dan wat anders. Wie zich niet goed in zijn vel voelt in het stresserende jachtige "kwaliteitsmanagement"-leven van het huidige bestel, vindt in horoscopen in de "bladzjes" dikwijls een overwachte uitweg. Het eens vanuit een andere hoek, zij het nauwelijks geloofwaardig, bekijken. Dit is echter niet de echte astrologie. Astrologie in een benadering die in het verleden hele culturen, ook grootse (de Egyptische...) beheerste, en dat geeft al een heel ander beeld. 2. In die zin

staat astrologie niet ergens als een bijnoot helemaal onderaan, zelfs min of meer uitgestoten, bij de wetenschap maar staat er wel degelijk naast. Vroeger domineerde de astrologie, nog soms " Moeder van alle wetenschappen" genoemd, nu domineert het wetenschappelijk denken. 3. Iedereen die ernstig met astrologie in contact is gekomen, weet dat ze waar is. Anderzijds is ze nooit volledig te grijpen. Vele, misschien dwangmatig preciezen, haken daarvoor dikwijls af. En trachten dat wat onweerlegbaar juist overkwam, toch nog maar aan toeval toe te schrijven en teniet te doen. Wanneer je ernstig met astrologie in contact komt, zie je zeer snel dat daar nagels met koppen worden geslagen. Tracht je het daarna te verifiëren, of te verfijnen, al snel ga je de mist in of zit je op een verkeerd spoor. Maar dit is eigenlijk ook voor de moderne wetenschap niets onbekends. Gaat men inderdaad verder zoeken in het oneindig kleine, dan begint ook al vlug veel weer heel onduidelijk te worden. Waarom zou dat dan niet kunnen bij het oneindig grote: planeten, melkwegstelsels, parallelle werelden, zwarte gaten, sterrenbeelden... 4. Een ander delicaat punt bij astrologie is dat ze verplicht is de taal te spreken, met de terminologie, van de cultuur waarin ze wordt beoefend. De psychologische duidingen van een horoscoop zullen de taal gebruiken van de psychologie van die cultuur. Zodat ook veel klachten tegen de astrologie komen van elementen waar ze zelf eigenlijk weinig mee te maken heeft. Die begrippen zijn krachten die in ons bestaan en bestaanservaring aanwezig zijn. Maar zodra de vinger er wordt opgelegd en ze in woorden en beelden worden vertaald, gaat het al vlug grondig fout. Hetzelfde geldt voor het begrip begrip entiteit, geest. Het is er wel allemaal, maar het heeft niet de "consistentie", volgens dewelke ons denken of verstand blijkbaar alleen maar kan denken. En zo komen er tussen de mensen en de volkeren verschillen die dodelijk, moordend kunnen zijn. En waartoe? Waarom? Alleen maar ten gevolge van de menselijke beperktheid, de gebrekkigheid van ons denken.

" Het Licht (God) en het aardse leven."

Ja, het ligt allemaal niet zo eenvoudig. Of toch misschien toch zo erg eenvoudig, dat we er nauwelijks nog aankunnen. Let wel, al die gedachten zijn niets nieuws. De mens worstelt er al mee vanaf zijn eerste begin. Het aardse leven kun je min of meer samenvatten als een voortdurende worsteling om een evenwicht te vinden tussen krachten die nauwelijks met elkaar in evenwicht te brengen zijn. Er is inderdaad dat diepe verlangen naar eenheid met het Licht. Godsdiensten zullen het God noemen. Er is anderzijds ook het verlangen naar eten, naar drinken, naar contact met andere mensen, naar overleven. Er is angst voor pijn, voor sterven. Hoewel dus anderzijds er dat verlangen is naar het Licht, en dat Licht is vooral langs het sterven terug te bereiken. Momenteel, in het neo-kapitalistisch systeem, tracht men vooral tegemoet te komen aan de aardse (eten, drinken, wonen...) behoeften van de mens. Dat Licht geraakt in het denken en verlangen van de mens wat op de achtergrond. Toch blijft dat verlangen daar, zij het misschien wat in het onderbewuste verdrongen. Het is ook wel zo dat alles wat met het Licht te maken heeft zeer subtiel is. Zeer vlug worden elementen daarrond misbruikt, er ontstaan leugens, en foutieve voorstellingen. Het is ook daarom dat velen tegenwoordig heel die wereld van het Licht trachten voor bekeken te houden: in hun voorouders maar ook dikwijls in de eigen jeugd zijn ze al te vaak bedrogen geworden. Meer uit gekrenktheid, uit wanhoop klampen velen zich tegenwoordig aan zekerheden vast: de duidelijke aardse genoegens, geld. En dat is dikwijls begrijpelijk, want een mens voelt zich vernederd als hij zomaar in het ootje wordt genomen. Neemt niet weg dat menselijk leven in de diepte een spiritueel iets is. En na al de leugens die in de voorbije eeuwen over ons zijn gegaan, toont het Licht zich inderdaad misschien voor ons nog het duidelijkst, het zuiverst in een BDE. Let wel, ik heb er zelf ook nooit één ervaren, maar wat ik erover verneem, klopt wel ergens met wat ik blijkbaar al vermoedde.

PECHVOGEL EN LEVENSTAAK

Niets gebeurt zomaar. Toeval bestaat niet. Niets is wat het lijkt. Alles is één...en nu zijn we weg. 1. Het valt inderdaad op dat het dikwijls dezelfde zijn die bij de loterij winnen. Het zijn dikwijls dezelfde die gepest worden. Het zijn dikwijls dezelfde die een verkeersongeluk krijgen. Of een vrouw nu scheidt en hertrouwt of niet, steeds weer treft ze een man van wie ze vroeg of laat slaag krijgt. Verandert iemand van werk, steeds komt hij/zij in een werkomgeving terecht waar gepest wordt, en wordt hij/zij inderdaad telkens weer gepest. Je kunt concluderen, het ligt aan de persoon zelf, maar om te pesten of te slaan moet men minstens altijd met twee zijn. 2. De psychologie (psychiatrie) heeft daar inderdaad een antwoord op. Iets in het gedrag van betreffende persoon geeft aanleiding tot pesten of slaan. Hetzelfde met verkracht worden dan. Voor de rechtspraak kan dat inderdaad soms zeer complex worden, hoewel ook zij aan hun eigen wetten moeten gehoorzamen en moeten straffen wie de echte fout (slaan, gepest) heeft begaan. De rechtspraak spreekt beter recht, gaat beter rechtdoor en trekt zich best van al die "kronkelingen" niet veel aan. 3. Maar psychologie verklaart niet alles. Verklaart nog niet waarom steeds dezelfde geluk hebben bij de loterij. Het kan wel verkeren. Plots kan je geluk voorbij zijn, en win je inderdaad nauwelijks nog iets: de kansen zijn gekeerd, je lijkt wel bij het hogere, dame fortuna in ongenade gevallen. Dit is inderdaad realiteit. Hetzelfde geldt bij alle spelen waar kans een grote rol speelt. Gewoon de speelkaarten misschien: op een bepaalde avond krijg je steeds de goeie kaarten, op een andere avond lukt gewoon niets. Ook grote erkende massasporten hebben dat: voetbal bv, in bepaalde matches wil de bal er gewoon niet in. In zo'n situaties kan astrologie meestal een verklaring geven. Maar astrologie zelf is zodanig veelomvattend dat je nooit een meerderheid zal hebben, bij wie langs astrologie dat inzicht kan doorkomen. Maar nogmaals: toeval bestaat niet, dus op alles kan uiteindelijk wat licht worden geworpen.

AARDEN

Met het begrip aarding is gebeurd, wat met zoveel begrippen gebeurt. Het komt in verschillende disciplines terecht en krijgt hier en daar licht afwijkende betekenissen. Een greep: 1. Er is de hemel en de aarde. De mens staat daartussen. Een "goed" menselijk leven verbindt zich zowel met de hemel (het hogere, het spirituele) als de aarde (aarding). Het is ook een kwestie van energieën van boven en van beneden die in ieder mens afzonderlijk best verbonden worden. 2. Het woord verstaan. Iets echt verstaan is ook het langs je lichaam in verbinding brengen met je aardse standpunt en het op die manier ergens " oplossen". Let hier op het zeer zuivere woord staan, een zeer elementair woord. Het gaat om een zeer fundamentele, elementaire beweging. Denken aan emoties en dgl. vertroebelt het geheel en laat de essentie aarding verliezen. 3. Geaard leven doe je. Zodra je in een flits bewust wordt dat je geaard leeft, leef je niet meer geaard. En daar zit precies bij veel alternatieven het probleem. Ze denken dat ze meer geaard leven, ze denken dat ze weer eens een grote innerlijke evolutie hebben doorgemaakt, maar dikwijls speelt het zich (vooral) af juist op het niveau van denken. Op het moment zelf dat je denkt dat je in volle evolutie bent, ligt je evolutie stil. Het proces kan natuurlijk weer heropstarten. Het is ook niet slecht dat het eens stil ligt. 4. Dat het probleem rond aarding van alle tijden is, zie ik ook in dat vers uit de bijbel: Geef aan de keizer wat de keizer toekomt, en geef aan God wat God toekomt. Geven aan de keizer is je inschakelen in je aardse constellatie, gaat uiteindelijk over aarden. Hier wordt

nogmaals gezegd dat hogere en lagere evenwaardig zijn. Geef evengoed aan elk van beide. Dat is eveneens een advies waar vele zgn. spirituelen mee overhoop liggen.

DE MANIER VAN WAARNEMEN

Hallucinaties zijn niet-geaarde waarnemingen. Medicatie of ziekte zorgt ervoor dat het wezen (geest) geen "gezond" contact met de grond meer heeft. Ook hypnose is niet-geaarde waarneming. Bij hypnose stelt de gehypnotiseerde niet langer daden vanuit zijn geaarde, ook met zijn wezen verbonden ik, maar een ander (de hypnotiseur) heeft het roer overgenomen. De regel: de waarnemer = het waargenomenen telt niet meer, omdat het niet langer de veronderstelde waarnemer is die waarneemt. Toevallig drukt de Nederlandse taal dat nogal scherp uit. We hebben het woord staan. Betekent: met de voeten op de grond staan met bijbetekenissen: geaard zijn. Wat rond je is kun je verstaan. Misschien de vergelijking met slaan - verslaan. Slaan is slagen toebrengen aan de ander. Verslaan is heel wat meer, is zodanig slaan dat dat je ander overwint, uitschakelt als tegenstander. Verstaan betekent dan: de energieën, dingen die rond je zijn, breng je langs je lichaam terug in contact met de grond, zodanig dat ze ergens geneutraliseerd worden, dat je ze begrijpt, dat je ze in je psychische constellatie een plaats geeft, in harmonie brengt zodanig dat je geen (mentale) indigestie krijgt en het verwerkt is. Het is maar op geaarde waarneming dat we verder kunnen bouwen. Op ongeaarde waarneming verder bouwen is bouwen op los zand, luchtkastelen bouwen. Of zandkastelen, die bij die het eerste hoogtij weer volledig verdwijnen.

Doodstraf en karma

Een samenleving die de orde handhaaft zonder beroep te doen op de doodstraf, is een meer menselijke samenleving dan een samenleving die wel nog beroep doet op de doodstraf. In die zin is het een schande voor de USA dat zij nog steeds ervoor kiezen de doodstraf toe te passen.

Wanneer de doodstraf nog boven een samenleving hangt, dan is dat ook een verwittiging voor iedereen dat men je kan vermoorden, indien jij te ver over de schreef gaat. Het betekent sowieso dat doden in die samenleving kan, aangezien de leiding het zelf zal doen, als zij het nodig acht. Die stelling op zich brengt al heel wat negatief karma te weeg, hoewel in feite de doodstraf zelf in primitievere, ruwere samenleving eigenlijk als positief karma was bedoeld. Uiteindelijk is het zo dat het invoeren van de doodstraf (enkel terechtstellen na een vorm van proces) tegenover nog primitievere samenlevingen een vooruitgang was. De eerste vorm was ongeveer: je had bv. vermoord en je werd zelf vermoord zonder enig oordeel van "rechters", en zonder dat je enige kans kreeg je daad uit te leggen, het waarom, bv. noodzakelijke zelfverdediging.

Theoretisch zou men kunnen zeggen dat iedereen die aan een doodstraf meewerkt, in feite negatief karma creëert.

Maar er bestaat ook iets als collectief karma. Na de Tweede Wereldoorlog sprak men op de processen van Nürnberg voor vele van die "oorlogsmisdadigers" de doodstraf uit. Was dit nu vooruitgang of zakte men nog dieper in het moeras weg. Op een zeker, collectief niveau, was het een positieve daad: de mens nam een duidelijk standpunt in tegen de ontsporingen die er geweest waren, en het werd collectief duidelijk gemaakt voor wat men stond, en wat niet door de beugel kan.

Op persoonlijk niveau zou je toch kunnen stellen dat degene die aan dat proces deelnam ook een offer bracht. Hij/zij deed negatief persoonlijk karma op. Eigenlijk kan niemand zomaar een ander tot de dood veroordelen of ter dood brengen. Er knakt iets, onvermijdelijk. Toch kan een situatie al zo erg gedegenereerd zijn, ook de persoonlijke, dat een doodstraf uitspreken meer klaarheid brengt. Maar als men eens zo diep zit, of een samenleving zit zo diep, dan mag men wel beseffen dat er nog een enorme weg is af te leggen, eer het ergens weer **goed** wordt.

HET WATERDICHTE SYSTEEM

Van oudsher hebben mensen er steeds naar gezocht een denksysteem te ontwikkelen dat zoveel mogelijk sluitend was. Zodanig dat woorden voor ieder dezelfde betekenis konden krijgen. Dat streven is zeer begrijpelijk en is voor mensen een kwestie van leven of dood. Stel: je bent als oermens op jacht. Je medejager zegt: ga niet naar links want achter die rots zit een beer. Jij ziet links voor rechts, gaat dus wel naar links, de beer komt te voorschijn en vermorzelt je.

Dat sluitend systeem werd in de loop der millennia een obsessie. In de middeleeuwen hadden theologen een volledig (zij het nogal eenzijdig mentaal) sluitend systeem uitgebouwd met God in het midden, het begin en einde van alles, en mensen op hun precieze plaats. En daar zag de Kerk zeer argwanend op toe. Al wie niet heel precies dat systeem (minstens uiterlijk) beleed werd in de ban van de Kerk geslagen, belandde op de brandstapel. Wij vinden dat nu zeer onrechtvaardig en wreedaardig, maar clerici die dat systeem met hand en tand verdedigden, waren dikwijls volkomen ter goeder trouw, want ze vonden nog steeds dat het een kwestie van leven of dood was, dat ieder precies hetzelfde dacht.

Nu is dat bij velen nog zo. Het nieuwe systeem, dat voor velen absoluut sluitend moet zijn, is niet meer dat systeem met God in het midden, maar is gewoon het oorzaak-gevolg denken. Vooral toegepaste-wetenschappers hebben er alle belang bij dat het systeem sluitend is. Wanneer je over een brede stroom een brug bouwt, dan wil je zekerheid dat alle natuurwetten die je hierbij toepast in alle omstandigheden gelden. Enige twijfel en je geraakt nooit tot aan de andere oever van de stroom. Hetzelfde geldt voor een dokter die een ziekte aanpakt: het liefste zou hij willen dat hij alles onder controle heeft, en hij hoopt dat de geneeskunde zover vordert, vanuit onderzoeken van de kleinste bestanddelen, dat de volledige toestand tot in de kleinste details in kaart kan worden gebracht.

Het lijkt een kosmische wet dat wij, mensen, een zo goed mogelijk sluitend systeem nodig hebben. Hoe zou het zich anmeldende(?) volgende systeem er kunnen uitzien?